

ומפני זה אין לצייר אותה במקום אחד, שאם לא הרי חסר השלטון בשאר האיברים. ולא לקרא לה בשם אחד, או בשנים, או בשלשה, לומר שהיא חכמה מבינה ויש לה דעת, ולא יותר. שאם עושה כן, הרי חסר לה משאר דרגות.

כל שכן לאדון העולם שאין לצייר אותו במקום ידוע, או לקרא לו בשמות, או לשנות לו בהם, או (לשלו) להשליט לו כמו דרגת המרפבה שנאמר בה קדשה לה ישלשו. שכל הדרגות של המרפבות שלו הן משלשות, כמו האבות הן הן המרפבה, שהם דמות אריה שור נשר, שהם מרפבה לאדם, שנאמר עליו (יחזקאל א) ודמות פניהם פני אדם. ומצד הנקבה הם שולטים על אדם, והנקבה היא מרפבה לגביהם. ומפני זה נאמר עליה, קדשה לה ישלשו.

ואף כן האותיות, שהן פני החיות, משלשות, כמו זה: יה"ו. הו"י. וה"י. ה' רביעית - קדשה לה ישלשו. היא שלמים של כלם, להשלים בכלם שם יהו"ה. אבל לאדון הכל אין לשלש בו בשמות ולא באותיות, אלא הוא נקרא בכל השמות, ואין לו שם ידוע, וכל שם ושם מעיד עליו שהוא אדון כל העולמות. מעיד עליו אדני.

ואין שידועים שיש בן אדם שירש שלש מאות ועשרה עולמות, זהו שכתוב (משלי ח) להנחיל אהבי יש. כפי הדרגה שלו, שנקראת יש מאין. וזו חכמה עליונה. ויש בן אדם שלא יורש אלא עולם אחד, כפי הדרגה שלו, כמו שפרשהו, כל צדיק וצדיק יש לו עולם בפני עצמו. וכך יורש עולמות כל אדם מישראל כפי הדרגה שלו למעלה. אבל לאדון העולם אין לצייר לו עולמות בחשבון, אלא אדון כל העולמות, ואדני הוא מעיד עליו.

ובגין דא, לית לרשמא לה בחד אתר, דאי לאו הא חסר שולטנותא בשאר אברים. ולא לאתקרי לה בשמא חד, או בתרין, או בג'. למימר דאיהי חכמה מבינה, ואית לה דעת, ולא נתיר. דאי עביד הכי, הא חסר לה משאר דרגין.

כל שכן למארי עלמא, דלית לרשמא ליה באתר ידיע, או לאתקרי ליה בשמהו, או לשנאה ליה בהון, או (ס"א לשלשא) לשלטאה ליה כגון דרגא דמרפבתא, דאתמר בה קדשה לה ישלשו, דכל דרגין דכל מרפבות דיליה, אינון משולשים, כגון האבות הן הן המרפבה, דאינון דמות אריה שור נשר, דאינון מרפבה לאדם. דאתמר עליה, (יחזקאל א) ודמות פניהם פני אדם. ומסטרא דנוקבא, אינון שלטין על אדם, ונוקבא איהי מרפבה לגביהו. ובגין דא אתמר עליה, קדשה לה ישלשו.

ואורח הכי אתוון, דאינון אנפין דחיון, משולשין, כגוונא דא: יה"ו. הו"י. וה"י. ה' רביעאה, קדשה לה ישלשו. איהי שלמים דכלהו, לאשלמא בכלהו שם יהו"ה. אבל למאריה דכלא, לית לשלשא ביה בשמהו, ולא באתוון, אלא איהו אתקרי בכל שמהו, ולית ליה שם ידיע. וכל שם ושם אסהיד עליה, דאיהו אדון כל עלמין. אסהיד עליה אדני.

ולית דידיעין דאית בר נש, דירית ג' מאה ועשר עלמין, הדא הוא דכתיב, (משלי ח) להנחיל אהבי יש. כפום דרגא דיליה, דאתקרי יש מאין. ודא חכמה עלאה. ואית בר נש דלא גרית אלא עלמא חד, כפום דרגא דיליה, כמה דאוקמוהו, כל צדיק וצדיק יש לו עולם בפני עצמו. והכי גרית עלמין כל בר נש מישראל, כפום דרגא דיליה לעילא. אבל למארי עלמא, לית לרשמא ליה עלמין בחושבון, אלא אדון כל עלמין, ואדני קא סהיד עליה.

הדרגה שלו, כמו שפרשהו, כל צדיק וצדיק יש לו עולם בפני עצמו. וכך יורש עולמות כל אדם מישראל כפי הדרגה שלו למעלה. אבל לאדון העולם אין לצייר לו עולמות בחשבון, אלא אדון כל העולמות, ואדני הוא מעיד עליו.

אֲרַף כֶּף יְהוָה, מִמֶּנּוּ תִלְוִיּוֹת כָּל הַתְּלוּיּוֹת, וְהוּא וְכָל הַתְּלוּיּוֹת שְׁלוֹ מְעִידִים עַל אֲדוֹן הָעוֹלָם, שֶׁהוּא הִיָּה קֹדֶם כָּל הַתְּלוּיּוֹת, וְהוּא בְּתוֹךְ כָּל הַתְּלוּיּוֹת, וְהוּא לְאַחַר כָּל הַתְּלוּיּוֹת. וְזֶה סוּד שְׁמַעֲיֵדוֹת הַתְּלוּיּוֹת עָלָיו - הִיָּה, הוֹה, וְיִהְיֶה.

דִּינָא בְּהַפּוֹךְ אוֹתִיּוֹת - אֲדַנְיָי. וּמִפְּנֵי זֶה אָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנּוּ לְבִרְכָה, דִּין הַמְּלָכוֹת - דִּין. שֵׁם א"ל מְעִיד עַל אֲדוֹן הַכֹּל, שְׁאִין יִכָּלֵת לְכָל שֵׁם וְהוּיָה וְדַרְגָּה. כָּל שְׁפָן לְשָׂאֵר בְּרִיּוֹת פְּחוֹת מִמֶּנּוּ. זֶהוּ שְׁפָתוֹב (דְּנִיאל ד) כֹּלָא נְחֻשְׁבִים וְכַרְצוֹנּוּ עוֹשֶׂה בְּצַבָּא הַשְּׁמַיִם וְגו'. אֱלֹהִיִּם מְעִיד עַל אֱלֹהוֹת שְׁלוֹ, שֶׁהוּא אֱלֹהִיִּם וְאֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים, וְהוּא אֱלֹהֵי עַל הַכֹּל, וְאִין אֱלֹהֵי עָלָיו. צְבָאוֹת מְעִיד עָלָיו כְּמוֹ שְׁפָתוֹב (שם) וְכַרְצוֹנּוּ עוֹשֶׂה בְּצַבָּא הַשְּׁמַיִם. שְׁדִי מְעִיד עָלָיו, שְׁכַפְאֶשֶׁר הוּא אָמַר לְעוֹלָם דִּי, עֲמַד בְּתַחוּמֵי, וְלֹא הִתְפַּשֵּׁט יוֹתֵר. וְגַם לְמִים, וְרוּחַ וְאֵשׁ.

וְאֲרַף כֶּף, כָּל הַתְּלוּיּוֹת וְשֵׁם מְעִידִים עָלָיו. שְׁכַפְאֶשֶׁר הִיָּה הוּא יְחִיד קֹדֶם שְׁבָרָא הָעוֹלָם, מַדּוּעַ הִיָּה הוּא צְרִיף לְהַקְרָא בְּשִׁמוֹת אֱלוֹ, אוֹ בְּשָׂאֵר כְּנֻיִים, כְּגוֹן (שְׁמוֹת לד) רַחוּם וְחַנּוּן אַרְף אִפִּים וְגו', דִּין, אֲמִין, חֲזַק. וְרַבִּים בְּכָל אֱלוֹ שְׁמוֹת וְכְנֻיִים. אֲלֹא נִקְרָא עַל שֵׁם כָּל עוֹלָמוֹת וּבְרִיּוֹת שְׁלֵהֶם, לְהַקְרָאוֹת שְׁלִטוֹנּוֹ עָלֵיהֶם.

אֲרַף כֶּף הַנְּשֻׁמָּה, עַל שְׁלִטוֹן כָּל אֲבָרֵי הַגּוּף הַמְשִׁיל אוֹתָהּ אֲצִלוֹ. לֹא שְׁהִיא דוּמָה לוֹ הִיא בְּעֲצָמָה, שֶׁהוּא בְּרָא אוֹתָהּ, וְאִין לוֹ אֱלֹהֵי עָלָיו שְׁבָרָא אוֹתוֹ. וְעוֹד, הַנְּשֻׁמָּה יֵשׁ לָהּ כְּמֹה שְׁנוּיִים וּמְקָרִים

דוּמָה בְּשְׁלִטוֹן שְׁלָהּ עַל כָּל אֲבָרֵי הַגּוּף, אֲבָל לֹא בְּדַבְרֵי אַחַר.

וְעוֹד, (דְּבָרִים ו) שְׁמַע יִשְׂרָאֵל - שֵׁם ע' רַבְתִּי, ד' מִן אַחַד רַבְתִּי, וְהוּ ע'ד, בֵּין ש"ם מִן שְׁמַע, א"ח

אוֹרַף הִכִּי יְהוָה, מַגִּיָּה תִלְוִיָּא כָּל הַתְּלוּיּוֹת, וְאִיהוּ וְכָל הַתְּלוּיּוֹת דִּילִיָּה, סְהַדִּין עַל מְאָרֵי עֲלָמָא, דְּאִיהוּ הוּהוּ קֹדֶם כָּל הַתְּלוּיּוֹת. וְאִיהוּ בְּתוֹךְ כָּל הַתְּלוּיּוֹת. וְאִיהוּ לְאַחַר כָּל הַתְּלוּיּוֹת. וְדָא רַזָּא, דְּסְהַדִּין הַתְּלוּיּוֹת עָלֵיהֶם, הִיָּה, הוֹה, וְיִהְיֶה.

דִּינָא, בְּהַפּוֹךְ אַתְּוֹן אֲדַנְיָי. וּבְגִין דָּא אָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנּוּ לְבִרְכָה, דִּינָא דְּמְלָכוֹתָא דִּינָא. שֵׁם א"ל סְהִיד עַל מְאָרֵי דְכֹלָא, דְּלִית יְכוּלָּת לְכָל שֵׁם, וְהוּיָה וְדַרְגָּא. כָּל שְׁפָן לְשָׂאֵר בְּרִיּוֹת, פְּחוֹת מַגִּיָּה. הִדָּא הוּא דְכַתִּיב, (דְּנִיאל ד) כֹּלָה (דף רנ"ח ע"א) חֲשִׁבִין וּכְמַצְבִּיָּה עַבְד בַּחִיל שְׁמַיָּא וְגו'. אֱלֹהִיִּם, סְהִיד עַל אֱלֹהוֹת דִּילִיָּה, דְּאִיהוּ אֱלֹהִיִּם וְאֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים, וְאִיהוּ אֱלֹהֵי עַל כֹּלָא, וְלִית אֱלֹהֵי עָלֵיהֶם. צְבָאוֹת, סְהִיד עָלֵיהֶם כְּדַכַּתִּיב, וּכְמַצְבִּיָּה עַבְד בַּחִיל שְׁמַיָּא. שְׁדִי, סְהִיד עָלֵיהֶם, דְּכַד אִיהוּ אָמַר לְעוֹלָם דִּי, עֲמַד בְּתַחוּמֵי, וְלֹא אִתְפַּשֵּׁט יוֹתֵר. וְאוּף לְמַיָּא וְרוּחָא וְאֵשָׁא.

וְאוֹרַף הִכִּי, כָּל הַתְּלוּיּוֹת, וְשֵׁם, סְהַדִּין עָלֵיהֶם. דְּכַד הוּהוּ אִיהוּ יְחִיד קוֹדֶם דְּבָרָא עֲלָמָא, אֲמַאי הוּהוּ אִיהוּ צְרִיף לְאַתְקָרֵי בְּשְׁמֵהוּן אֱלִין, אוֹ בְּשָׂאֵר כְּנֻיִין, כְּגוֹן (שְׁמוֹת לד) רַחוּם וְחַנּוּן אַרְף אִפִּים וְגו', דִּין אֲמִין חֲזַק. וְסִגִּיאִין בְּכָל אֵינוֹן שְׁמֵהוּן וְכְנֻיִין, אֲלֹא אִתְקָרֵי עַל שֵׁם כָּל עֲלָמִין וּבְרִיּוֹת דְּלֵהוֹן, לְאַחַזְזָה שׁוּלְטָנוּתֵיהֶם עָלֵיהֶם.

אוֹרַף הִכִּי נְשֻׁמָּתָא, עַל שׁוּלְטָנוּתָא דְכָל אֲבָרִים דְּגוּפָא, אֲמַתִּיל לָהּ לְגַבִּיָּה. לֹא דְאִיהִי אֲדַמְיָא לִיָּה אִיהִי בְּעֲצָמָה, דְּהוּא בְּרָא לָהּ, וְלִית לִיָּה אֱלֹהֵי עָלֵיהֶם דְּבָרָא לִיָּה. וְעוֹד, נְשֻׁמָּתָא אִית לָהּ כְּמֹה שְׁנוּיִים וּמְקָרִים וְסַבּוֹת, דְּאַתְקָרִיאוּ לָהּ. מַה דְּלָאוּ הִכִּי לְמְאָרֵי כֹלָא. וּבְגִין דָּא הִיא אֲדַמְיָא בְּשְׁלִטְנוּתָא דִּילָהּ עַל כָּל אֲבָרֵי גוּפָא, אֲבָל לֹא כְּמִלָּה אַחַרָּא.

וְעוֹד, (דְּבָרִים ו) שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, שֵׁם ע' רַבְתִּי, ד' מִן אַחַד רַבְתִּי, וְהוּ ע'ד, בֵּין ש"ם מִן שְׁמַע, א"ח

וְעוֹד, (דְּבָרִים ו) שְׁמַע יִשְׂרָאֵל - שֵׁם ע' רַבְתִּי, ד' מִן אַחַד רַבְתִּי, וְהוּ ע'ד, בֵּין ש"ם מִן שְׁמַע, א"ח